କେ.ସି. ଶର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ

ଜୁଲାଇ 25, 1997

[ଜେ.ଏସ୍. ବର୍ମା, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଏମ୍.ଏମ୍. ପୁଞ୍ଛି, ଏସ୍.ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ,

ଡଃ. ଏ.ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଏସ୍.ପି. ଭରୁଚା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ସେବା ଆଇନ:

ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସଂହିତା – ନିୟମ 2544 – ରେଳବାଇ କର୍ମଚାରୀ 1.1.73 ଏବଂ 5.12.88 ମଧ୍ୟରେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ – ପିଛିଲା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ଦ୍ୱାରା ହାରାହାରି ପାରିଶ୍ରମିକ ଗଣନା କରିବା ସମୟରେ ଅଧିସୂଚନା ସଂଶୋଧିତ ନିୟମ ଏବଂ ଚାଲିରହିଥିବା ଭତ୍ତାର ପ୍ରତିଶତ ସୀମା ହ୍ରାସ – ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିସୂଚନାକୁ ନାକଚ କରିଦେଇଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ – ସମାନ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ସେହିପରି ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ – ତମାଦି ହୋଇଥିବାରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିକାର ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀମାନେ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇରୁ 1.1.73 ପରେ କିନ୍ତୁ 5.12.88 ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ସେମାନେ 5.12.88 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା, ଯାହା 1.1.73 ରୁ 31.3.79 ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ 75% ରୁ 45% ଏବଂ 1.4.79 ସମୟ ଅବଧି ପରଠାରୁ 55% ଅର୍ଥାତ ପିଛିଲା ଭାବରେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତାର ଗଣନାକୁ ନେଇ ଚାଲିରହିଥିବା ଭତ୍ତାର ପ୍ରତିଶତ ସୀମାକୁ ହ୍ରାସ କରି ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସଂହିତାର ନିୟମ 2544ରେ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲା ତାହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସିଏଟିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନାକୁ ନାକଚ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ରେଳବାଇ ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲେ । ପରେ, ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହିପରି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭଳି ସମାନ ପ୍ରତିକାର ମାଗି ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନକୁ ସମୟସୀମା ଅତିକ୍ରମ ହେତୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ଅପିଲ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଥିଲେ : 1.1. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସଠିକତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇସାରିଛି । [89-C]

1.2. ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । [89- D]

1.3. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ.ଏ. ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସମାନ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । [89- D]

ଅଧକ୍ଷ, ରେଳବାଇ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସି.ଆର୍. ରଙ୍ଗଧମିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1997] Supp. 3 SCR 63, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5082/1997 ।

ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 774/1994ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀଙ୍କର 25.7.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜେ.ଏମ୍. ଖାନ୍ନା, ଅଧିବକ୍ତା ।

ଏସ୍.ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅପିଲ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପୀଠ (ଏହାପରେ 'ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଙ୍କ ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 774/1994 ରେ ଜୁଲାଇ 25, 1994 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇରେ ପ୍ରହରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ 1980 ରୁ 1988 ସମୟ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରହରୀ ଭାବରେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଡିସେମ୍ବର 5, 1988 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସଂହିତାର ନିୟମ 2544ରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ହାରାହାରି ପାରିଶ୍ରମିକର ଗଣନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚାଲିରହିଥିବା ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବାଧିକ ସୀମାକୁ ଜାନୁଆରୀ 1, 1973 ତାରିଖରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 31, 1979 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 75%ରୁ 45%କୁ ଏବଂ ଏପ୍ରିଲ 1, 1979 ତାରିଖ ପରେ 55%କୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଡିସେମ୍ବର 5, 1988 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ପିଛିଲା ସଂଶୋଧନଗୁଡ଼ିକର ବୈଧତାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠଙ୍କର ଡିସେମ୍ବର 16, 1993 ତାରିଖର ରାୟରେ ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 395-403/1993ରେ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଶୋଧନକୁ ସେମାନେ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ଦେଇଥିଲେ ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନାରେ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 14 ଏବଂ 16ରେ ଉଲ୍ଲଂଘନକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଅବୈଧ

ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଆକ୍ଷେପିତ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ରେଳବାଇ ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିବେଦନ ଦାଖଲ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସୁବିଧା ମାଗିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସେମାନେ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଏପ୍ରିଲ 1994 ରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିକାର ମାଗି ଆବେଦନ (ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 774/1994) ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନଟି ତମାଦି ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସଠିକତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା *ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ରେଳବାଇ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସି.ଆର୍. ରଙ୍ଗଧମିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* ମାମଲାରେ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4174-4182/1995 ଏବଂ ଆଜି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ।

ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ତେଣୁ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି, ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 774/1994 ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆବେଦନଟିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେହି ସମାନ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯେପରିକି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଡିସେମ୍ବର 16, 1993 ରେ ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 395-403/1993 ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦେଇଥିବା ରାୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଏ.କ୍ୟୁ. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : - ରଶ୍ମିତା ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ